

Arşın gölgesindeki istiklal bayrağına dört elle sarılmış vatan şairine selam olsun!

Çoğu gencin prangalarının esiri olduğu ve Asım'ın Nesli'nin bu prangaları kırıp atmak için canla başla çalıştığı bir zamandan sana sesleniyorum. Aslında içimden geçen her şeyi kağıda döksem bu sayfaya sığdıramam. Yazacağım hiçbir şeyde senin eserlerindeki vakur duruşu da gösteremem. Buraya yazacaklarım Allah'tan başkasına kul olmamayı hürriyet bilmiş,en büyük kahramanlığı hakiki Müslümanlık olarak ecdadından öğrenmiş,arşın gölgesine talip on beş yaşında bir gencin naçizane sözleridir.

Daha küçük yaşlarda senin fikirlerinle tanışmış biri değilim ben ne yazık ki! Çok değil iki yıl önce "Boğuluyorum n'olur tutun elimden!" dediğim bir zamanda tanıdım gerçek Mehmet Akif'i."Gelememem için kar,tipi kafi değil vefat etmem lazımdı.Çünkü geleceğim,diye söz vermiştim."diyen hürriyet aşığının fikirlerinde bana ait bir şeyler olmalıydı elbette. Bana Müslümanlığın bir köşeye sinmek olmadığını sen öğrettin. Kim olduğumun, nereden geldiğimin ve ne yapmam gerektiğinin farkındayım. İşte bu yüzden bir davam var diyebiliyorum. İşte bu yüzden Asım'ın Nesli olmak biraz daha zorlaşıyor. Asım olmak bir dava haline geliyor ve ben dört elle sarılıyorum hak bildiğim davama.

Bugün ecdadını ana babası gibi tanıyan, tarihini unutmayan, ondan güç alan genç sayısı o kadar az ki "Hey gidi üç kıta yedi denize hükmetmiş Osmanlı, ecdadım! Şimdi bunu mu reva gördü torunların sana?" dememek elde değil. Hal böyle iken milletin ve dininin istikbalini kendi benliğinden önce düşünen bayrak şairine olan minnetimi, azıcık kelime dağarcığımla buraya yazabilmem imkansız.

Asım'ın Nesli'nin hür yürekli aziz dedesi! Senin yürüdüğün yollardan gelebilme gayreti içindeyim. Zaman bu yolda emin adımlarla yürümek yerine emin adımlarla koşmam gerektiğini gösteriyor.

Tevekkül etmek tembellik yapmak değildir. Eğer ecdat böyle düşünseydi ne vatan kalırdı ne de din. Bunları düşünerek tutunuyorum davana. Böyle zamanda tembellik etmek Asım'ın Nesli'ne yakışmaz. Asım'ın Nesli yüreğini esaretten kurtarıırken aynı zamanda Allah'tan yana olmayan herkes ve her şeyden de kurtarmıştır kendini. Asım'ın Nesli ateşin ortasında da kalsa, denizin dibinde karanlıklarda da kalsa, tufanların ortasında tek başına da olsa yine de "Rabbim bana yeter." der. Çünkü Asım'ın Nesli "Atiyi karanlık görerek azmi bırakmak/Alçak bir ölüm varsa, eminim, budur ancak." diyen gayret aşığının torunlarıdır. O gayret aşığı ki vatan sevgisine hiçbir maddi değer koymadığı gün; İstiklal Marşı'nın, gözyaşlarının tebessümlere karışarak ayakta alkışlandığı gün bir kere daha anladık, onun yürüyerek bu dünyadan çıkan ringlerden olduğunu. Ta o günden belliydi Asım'ın yolu...

Ahenk, üslup, renk bunlar sana yakışıyor Arşın Dedesi. Bu sözler ise sana olan hayranlığımı, fikirlerinin genç beyinlerde hala taptaze nüfuz ettiğini, davana davamıza dört elle sarılanların olduğunu dile getirmek içindir. Ahenkten uzak olsa da içtenlikle yazılmıştır.

İkra ümmetinin okuyan adamı! Biz Kur'an-ı Kerim'i benliğine sindirerek yaşamaya çalışan, İslam'a gönülden bağlı, senin ışık tuttuğun yolda prangalarını kırıp atmış, hür yürekli Müslümanlarız. Biz Asım'ın Nesliyiz. Takdiri ezele teslimiz ama gayrete de aşığız!

Ve artık anlıyoruz ki ecdadın izinden gitmek, istiklal bayrağına dört elle sarılmak, oturup ağlamak yerine kalkıp çalışmak bizim boynumuzun borcudur. Bize bizim gibi olacaktan başkası yükür. Gününü kurtaran adam olmak değildir çabamız. Biz Asım'ın Nesli, gemileri karadan yürüten ecdadın torunları, "Vallahi, bir elime güneşi bir elime ayı verseniz ben bu davamdan vazgeçmem." diyen peygamberin ümmetiyiz. Başka türlü bize yakışmaz. Vesselam...

Fethi Gemuhluoğlu
Fen Lisesi

Esra Işık